

Dags för ledighet

*Den skånska vintern kan både komma och försvinna
så snabbt att det är svårt att hänga med.*

Så var det slut för i år! Dags för lite ledighet innan vi tar itu med den 48:e årgången. Den 21 januari 2022 är vb tillbaka om allt går enligt plan.

Till dess återstår det bara att önska VB:s trogna vänner en riktigt god ledighet.
red

Friday for Future alla fredagar

Varje fredag samlas vi för klimatstrejk på Stortorget eller för digital strejk. Vi vill att Sverige och Lund medverkar till att hålla den globala temperaturökningen under 1.5 grader, uppfyller Parisavtalet, verkar för klimaträttvisa och lyssnar på den bästa samlade vetenskapen.

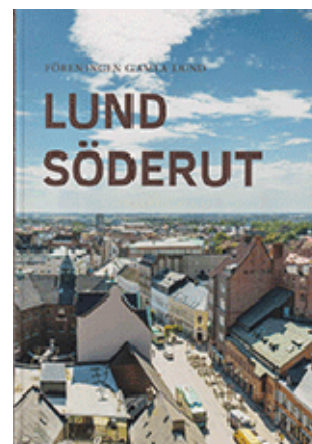
Stalledräng i Klostergården av Gunnar Stensson

Klostergårdens stalledräng vattnade sina fålar tio. Ingen dager syntes än, men en fotogenlampa lyste.

Nu går vi till häststallet och ser vad som finns där. På vägen ser vi en vattenpump och en vattenho, där hästarna och tjuren vattnades. Vatten och elektricitet fanns inte i stallet. Så alla hästarna fick ledas ut på morgonen för vattning. Det tog lite tid, och på vintern frös man. I stallet stod tio hästar, Innan man ledde ut dem fick vi tända en fotogenlampa, som hissades upp och ner så att inte hästarna skulle gå in i den med huvudena.

Ingvar Sundgren. Källa: Lund Söderut, Föreningen Gamla Lund, årsbok 99/2017, s 93

39 goda nyheter från året som gått

Vi har agerat, demonstrerat och protesterat – och det har gett resultat!

Så här i slutet av ett år som nog inte går till historien som ett av planetens bästa så kom det ett litet mail från Amnesty med ett hoppningivande budskap.

Goda nyheter från hela världen

Under 2021 har du varit en av de tusentals människor som engagerat sig i Amnetys arbete för att skapa förändring. Du är en av de som protesterat, skrivit under namninsamlingar, delat namninsamlingar på sociala medier, demonstrerat, bidragit med gåvor och mycket mer — allt för att försvara mänskliga rättigheter över hela världen.

LÄS 39 GODA NYHETER

Det har haft effekt: människor som suttit fängslade har släppts fria. Lagar har förändrats och modiga människor runt om i världen har ställt sig upp och krävt förändring. Tack!

Vänsterpartiet Skånes adventskalender

Den som saknar en adventskalender med politiska förtecken får hjälp av V-skåne. Att kalendrar numera är en stor artikel inte bara för barn är svårt att missa, men politiska sådana är mer svårfunna.

Dagens lucka öppnas på [Facebook på adressen](#).

15 december

Ska vi kunna få en smart, billig o tillgänglig kollektivtrafik

Ska den planeras utifrån alla medborgares vardag och liv och faktiskt lyssna på kritik

Som när personalen får sina arbetsvillkor förstörda på grund av upphandlingstekniska skäl

Så måste vi driva kollektivtrafiken i egen regi för hela Skånes väl

Rapport från riksdagen av Hanna Gunnarsson

Nu har vi fattat de sista besluten det här riksdagsåret! Det har varit ytterligare ett speciellt och annorlunda år, som knappt går att sammanfatta. Pandemins skugga har legat över allting, med några ljusglimtar under hösten där jag bland annat kunde åka på studieresa till Paris.

Vi vann kampen mot marknadshyrorna, förbättrade sjukförsäkringen och höjer pensionerna nästa år! Det är stora politiska segrar för Vänsterpartiet. Vi avsatte en regering för första gången i riksdagens historia, tillsatte samma statsminister igen, han avgick och vi tillsatte ett ny statsminister, första kvinnan på posten!, två gånger, och fick en ny regering.

Den här veckan har jag haft den årliga debatten om Sveriges militära insatser i Mali. Vänsterpartiet säger ja till den stora FN-insatsen Minusma, som har stora civila delar, men nej till den franskledda insatsen Takuba. Vi vill att militära insatser ska ledas av FN, inte enskilda länder, Nato eller EU. [Se debatten här](#), klicka på mitt namn om ni inte vill läsa hela.

Ett intressant riksdagsbeslut under veckan är förändringar inför de allmänna valen 2022, bland annat om vem som ska lägga ut valsedlar, ordningen i vallokalerna samt att väljare med funktionshinder ska kunna få hjälp av röstmottagare. Under veckan har det hållits många budgetdebatter i de olika utskotten. Alla debatterna finns på riksdagens hemsida.

Nu blir det juledighet, riksdagsarbetet börjar igen 11 januari. Strax innan dess åker jag till Sälen för Folk- och försvar-konferensen (om den kommer kunna hållas med tanke på pandemin-läget...) Men vi är alltid i tjänst och det finns alltid en risk att saker händer som måste hanteras av riksdagen under helgerna. Se gärna [talmannens julhälsning här](#), med bildvisning om tidigare riksdagshus!

Ikväll, torsdag 16/12, håller Nooshi Dadgostar jultal som kan ses på vansterpartiet.se

God Jul!

Hanna Gunnarsson (v), riksdagsledamot, Lund

Början på slutet? av Steingrimur Jonsson

Vart är vi på väg” frågar programledaren i Sveriges Televisions mest populära frågesport. Och det verkar som också det lokala partiet FörNyaLund ställer samma fråga i ett nyligen utskickat flygblad med ett stort foto av en öde väg vid Lunds stadsgräns. Lite trist bild. Vad blev det av alla de glada männen och kvinnorna som poserade vid sina cyklar eller promenerade på trottoaren på tidigare flygblad? Har de hoppat av allihop? Är de borta helt och hållet? Kanske FNL har nått sin gräns?

Det verkar som FNL har inga idéer kvar att arbeta med nu när spårvägen är byggd. I flygbladet efterlyser man förslag till det som partiet ska satsa på under nästa mandatperiod.

I Vänsterpartiets valplattform 2018–2022 finns massor med bra saker som borde verkställas. Det var faktiskt tänkt att det skulle gjorts under denna mandatperiod men så blev det inte, tyvärr. Flera aktörer har motverkat genomförandet så allt för många av de goda idéerna är fortfarande idéer.

Nu har FNL fått valplattformen 2018–2022 skickat till sig Och de har svarat artigt: *Tack för dina värdefulla synpunkter. Vi tar dem till oss med intresse.*

Vi tackar och bugar. Härligt att FNL nu ska ta på sig att förverkliga Vänsterpartiets hjärtefrågor. Vänsterpartiet kanske inte behövs längre? Kanske vi helt enkelt kan lägga ner partiet? Och ägna vår tid åt något helt annat? Vart är vi på väg?

Nya passager under fyrspåren – så omvandlar järnvägen landskapet

Trafikverket informerade härom dagen om att nya passager kommer att öppnas under järnvägen våren 2022. Visserligen kan man idag inte säga exakt när gång- och cykelvägen vid Klostergårdsstationen blir färdig, men att en ny tunnel under järnvägsspåren i höjd med Sunnanväg och Höjeåvägen öppnas i april är man säker på. Kommunen ska ansluta med en väg som senare kommer att öppnas också för busstrafik.

Under många månader har bygget av fyrspåren kluvit Höjeå naturskyddsområde i två delar. Vi som bor i Klostergården promenerar i St Lars-parken och de som bor väster om järnvägen vandrar i Klimatskogen och runt dammarna. Men i april 2022 återförenas naturskyddsområdet och Lundaborna.

I fyra år har vi upplevt hur fyrspårsbygget har påverkat vår miljö. Att bygga spår på pelare kan vara ett sätt att hålla landskap öppna, spara mark och möjliggöra rörelse i landskapet. Det är en viktig aspekt inför de planerade stora järnvägsbyggena mellan Stockholm, Göteborg och Malmö.

För ett par månader sedan sa Trafikverket nej till Lundapolitikernas förhoppningar att befria Lund från järnvägarna genom att gräva ner Lunds centralstation.

Vi satsar helhjärtat på järnvägarna och kollektivtrafiken. Att bygga motorvägar är på alla sätt mycket mer destruktivt. Men vi måste inse att också järnvägsbyggen omvandlar landskapet och sliter på miljön.

FN kräver slut på ockupationen av Gunnar Olofsson

I tre nya resolutioner har FN:s generalförsamling åter tagit sig an situationen i de av Israel ockuperade arabiska områdena. Generalförsamlingen uppmanar Israel att sluta upp med att bygga nya bosättningar på ockuperad palestinsk mark, och andra åtgärder i syfte att förändra området, att respektera Jerusalem status och att återlämna Golanhöjderna till Syrien. Alla länder, förklarar generalförsamlingen, måste hålla fast vid de tidigare erkända gränserna från 1967, då ockupationen inleddes, och inte acceptera några förändringar som inte förhandlats fram av parterna själva. Man får heller inte ge hjälp eller bidrag till illegala bosättningsaktiviteter på ockuperad mark.

Vad gäller Jerusalem konstaterar generalförsamlingen att alla försök från Israel att införa egna lagar och administration av den Heliga Staden är illegala. Man hänvisar till FN:s säkerhetsråd som 2015 betonat nödvändigheten av att bevara områdets historiska status som religiöst centrum, och att alla överenskommelser måste ta hänsyn till både israeliska och palestinska legitima krav.

I fallet med Golanhöjderna, slutligen, menar generalförsamlingen likaledes att införandet av israelisk lag och administration är av "noll och intet värde" och att området, som annekterats av Israel, måste lämnas tillbaka till Syrien.

Resolutionen om en fredlig lösning av Palestina-konflikten antogs med röstsiffrorna 148 för och 9 emot - Australien, Kanada, Ungern, Israel, Marshallöarna, Micronesien, Nauru, Palau, USA - medan den om Golan fick mindre, men fortsatt tydligt, stöd (98 för) - med 69 stater som avstod att rösta, däribland av oklar anledning Sverige. Resolutionen om Jerusalem hamnade mitt emellan med röstsiffrorna 129 - 11.

I debatten om resolutionerna noterade flera talare att ingenting i dessa texter egentligen är nytt och att generalförsamlingen redan flera gånger, liksom nu med stor majoritet, uttalat samma ståndpunkter - som också framförs i säkerhetsrådets resolutioner 2257 (2015) och 2334 (2016). Problemet är att man trots detta inte lyckats få Israel att följa FN:s beslut att upphöra med ockupationen, och att viktiga länder som USA medvetet saboterat arbetet att uppnå detta mål. Sedan 2015 har generalförsamlingen 115 gånger antagit resolutioner riktade mot Israel. Trots detta kan ockupationen fortsätta.

Tidigare i höst konstaterade en rapport att svenska företag som Volvo och Atlas Copco, liksom en rad företag i andra länder, är djupt inblandade i den israeliska bosättnarindustrin på den ockuperade Västbanken. Likaså är svenska banker som SEB, Handelsbanken och Swedbank inblandade i finansiering och lån till illegal bosättnarverksamhet. Hur kan det komma sig? Om inte länder som Sverige respekterar FN-beslut och rättar sig efter dessa, hur skall man då kunna få till någon rättvis och varaktig fred i Mellanöstern? Och om inte länder som Sverige kraftfullt protesterar och agerar när den israeliska regeringen terrorstämplar sex palestinska människorättsgrupper - hur skall man då på något trovärdigt sätt kunna driva frågor om demokrati och mänskliga rättigheter någonstans överhuvudtaget?

För den svenska regeringens del återstår dessutom att förklara varför man backat från kravet om återlämnande av Golan till Syrien - ett viktigt krav i FN-resolution 242 som utgör själva grunden för FN:s olika resolutioner om en varaktig och rättvis fred i området.

Gunnar Olofsson, Borås Palestinagrupp

100 år av kvinnlig rösträtt av Bengt Hall

Jag gick på jubileumssymposium på Kulturens Auditorium i fredags med anledning av hundraårsfirandet av kvinnlig rösträtt. Det var Statsvetenskapliga institutionen som bjöd in. Det handlade om kvinnor i politiken då och nu med utgångspunkt i historiska och politiska perspektiv.

Historikern professor emerita Christina Carlsson Wetterberg berättade om de första kvinnliga riksdagsledamöterna, pionjerna 1921. De var fem av 380 ledamöter. Innan dess bedrevs ett intensivt arbete för kvinnors rösträtt. Drivande var Landsföreningen för kvinnan politiska rösträtt med 300 lokala föreningar. 1903 bildades en sådan i Lund. Intressant är nog att både liberaler och socialdemokrater var tveksamma. De tyckte att den allmänna rösträtten för män skulle komma före innan kvinnorna fick vara med. Fortfarande var det en allmän uppfattning att det var männen som skulle bestämma och att kvinnornas värld var det privata.

Det dröjde ända till femtiotalet innan kvinnornas andel i riksdagen var tio procent. Kvinnorna fick också ofta ta hand om de "mjuka" frågorna, sociala områden. Männen fick de tunga, som ekonomi och försvar.

Ulrika Holgersson, docent i medie- och kommunikationsvetenskap, pratade om kvinnokampens mediehistoria, från rösträtt till metoo. Hon berättade om hur rösträttskampanjerna bedrevs: demonstrationer, uppvaktningar, tidningar (Idun, Dagny Hertha), rösträttsmöten, kvinnors medborgarsång, med mera. Elin Wägners Pennskaftet var viktig. Hon var kritisk till att kvinnorna kom med på männens villkor.

Men det dröjde innan kvinnorna helt accepterades. När 70-talet randades var andelen kvinnor i riksdagen 20 %. När vi fick den första nyhetsuppläsaren i radio 1938 blev det ett ramaskri. En kvinna kunde väl inte vara trovärdig? Mediasystemet har blivit alltmer kommersialiserat och idag är politiker kändisar. I det analoga mediasystemet skapas eftertanke och reflektioner medan dagens digitala mediasystem ger en känsla av samhörighet men med en passiv publik. Journalistiken är enligt Holgersson mansdominerad och alltmer polariserad.

Statsvetenskapsprofessorn Drude Dahlerup pratade om vägen till varannan damernas och partierna som gatekeepers. Motståndet mot kvinnor som valda är större än motståndet mot kvinnor som väljare. Partierna agerar som "Gatekeepers" dvs de väljer vilka kvinnor som ska komma på listor och få poster. Det finns ideologiska skäl, röstmaximeringsskäl och eftergiftsskäl för att ta med eller inte ta med kvinnor i politiken. Hon beskrev också hur det förändrats från att man måste ha med någon kvinna (den obligatoriska kvinnan) till Varannan damernas 1994. Under 90-talet ökar representationen, bland annat med hjälp av de så kallade stödstrumporna. 1994 passerar 40-procentandelen i riksdagen.

Hanna Bäck, professor i Lund i statsvetenskap, pratade om att vara kvinna i politiken, främst i dagens samhälle. Stor skillnad i kvinnorepresentation i riksdagen i länderna i Europa. Högt i Norden och lågt i östeuropa. Det finns könsstereotyper. Män anses vara agentiska (doers?) och kvinnor mer gemensamhetsskapande. Färre kvinnor deltar i riksdagsdebatterna. Fler kvinnor deltar i debatter i välfärdsfrågor och färre i ekonomiska debatter. Kvinnliga partiledare får i högre utsträckning än män lämna sin post då partiet gör ett dåligt val. Om kvinnor avviker från partilinjen "straffas" de hårdare än sina manliga kolleger. (Toblerone). Samtidigt sitter kvinnor

längre på sina poster. Är de mer kompetenta? Kvinnliga politiker utsätts i högre grad än män för hot och hat, främst i sociala medier.

I paneldiskussionen var man överens om att det är viktigt att kvinnor får höga positioner. Samtidigt finns det en backlash som borde belysas i forskningen. Demokratin trycks tillbaka och främst unga män är idag antifeministiska. Några uttryckte oro över kommande riksdagsval men samtidigt ska man inte vara alarmistisk. Vi behöver "The politics of hope".

Judarna i Sverige under Förintelsen av Gunnar Stensson

Göran Rosenberg har skrivit ett storverk om judarnas historia i Sverige - och världen - under 1900-talet: *Rabbi Marcus Ehrenpreis obesvarade kärlek*, Bonniers 2021.

I Veckobladet finns bara utrymme att påpeka att verket nyss publicerats och sannolikt blir en huvudkälla till kunskap om antisemitism och Förintelse. Boken innehåller också några rader om antisemitismen Lund.

Marcus Ehrenpreis kom till Sverige 1914 för att bli de svenska judarnas rabbi. Han hade fått sin utbildning inför ämbetet i Berlin. Att vara rabbi kan kanske jämföras med att vara ärkebiskop i den svenska kyrkan. Han hade tidigare som rabbi i Bulgarien gjort viktiga insatser för de judiska minoriteterna under de balkankrig som kom att leda till första världskriget. I Sverige blev han en del av kulturetablissemang. Han lärde sig det svenska språket mycket snabbt och talade och skrev i många sammanhang under sina drygt trettio år här. Han startade *Judisk krönika* som är en av Göran Rosenbergs viktigaste källor.

2021:35

Göran Rosenberg har utformat biografin som en sorts meningsutbyte med rabbi Marcus. De är långt ifrån överens, men Göran Rosenbergs kritik är full av respekt. Marcus Ehrenpreis var en av sionismens grundare, men hade helt andra perspektiv än de som senare kom till uttryck i den nationalistiska och etniska statsbildning som är dagens Israel. I Sverige var klass- och kulturskillnaderna bland judarna ett stort problem. De som flytt pogramerna i Ryssland under artonhundratalet var fattiga och uppvuxna under helt annorlunda villkor. Skillnaden mellan dem och till exempel släkten Bonnier var avgrundsdeep. Konflikter uppstod och blev mer akuta under nazitiden, samtidigt som medvetenheten om samhörigheten växte.

Marcus Ehrenpreis drabbades hårt av Förntelsen; inga av hans syskon och deras familjer överlevde. Själv beskylldes han för att vilja begränsa flyktingmottagningen. Civilminister Gustav Möller påstod till exempel att den svenska regeringens restriktiva judiska flyktingpolitik var en eftergift för det judiska etablissemangt.

I själva verket gjorde rabbi Marcus stora insatser för att rädda judar undan Förntelsen, både genom sina internationella kontakter och opinionspåverkan i Sverige. En av de som räddades var Göran Rosenbergs blivande far.

Göran Rosenberg undersöker frågan grundligt och friar Ehrenpreis från beskyllningen, som dock förekommer i aktuella svenska historiska framställningar. Kunskapen om Förntelsen var länge skynd för stora delar av den judiska och den svenska opinionen. Man kunde inte föreställa sig en så barbarisk politik.

Några rader i boken har ett Lundaperspektiv. Många judiska flyktingar undan de ryska pogramerna bosatte sig ju här.

”Efter en vandring sommaren 1923 genom den stadsdel i Lund som i folkmun kallades Nöden eller Judéen kunde den svenskjudiske författaren och bibliotekarien Vilhelm Jacobowsky avge följande intryck. ”Vandrar man därigenom kan man få se mammor med svartlockiga barn på armen, man får höra en mor genom fönstret ropa på sin Jankel, ser pratande grupper av kvinnor och lekande barn, men alls inga män. Blott en skomakare såg jag dagligen sitta vid sin läst. På fredagskvällen brunno sabbatsljusen överallt.”

Männens frånvaro i gatubilden berodde på att många av dem till att börja med tvingades försörja sig på vad som i statistiken gick under benämningen handel och som ofta bestod i att vandra runt på landsbygden med ett knyte fullt av tygvaror som de försökte sälja i stugorna, vilket dels skulle kunna vara olagligt och dels tenderade att förstärka antijudiska sentiment.

Eller som utgivaren av dagstidningen Folkets Tidning i Lund, den liberale riksdagsmannen Christian von Bülow, skrev den 2 november 1875: ”Judarna som inflytta här skola icke arbeta, utan endast stryka omkring med kramvaror, till stor skada för befolkningen och till stort obehag för ordningens vänner.”

De judiska gårdfarihandlarna tog ofta tåget till Småland och gick varje år till bestämda gårdar där man uppskattade möjligheten att till exempel beställa tyg som man kunde sy kläder av.

I Klostergårdens centrum har vi statyn Gårdfarihandlaren som ger en levande bild en vandrande jude från Nöden. Han är tyngd av så många varor att han liknar en jultomte. Barn har alltid gillat honom.

Genom åren skedde en snabb utveckling i stadsdelen Nöden.. En bindgarnsfabrik anlades vid Stora Södergatan och där fick mammorna arbete samtidigt som deras barn omhändertogs i det dagis som fortfarande finns kvar vid Allhelgonavägen. Barnen och deras barn och barnbarn växte upp till Lundabor. Jag har genom åren kommit i kontakt med flera av dem.

Den judiska högkultur som rabbi Marcus ville förmedla fick aldrig fäste. De flesta invånarna i Nöden blev helt assimilerade. Men antisemitismen fortsatte att gro i Skåne och tar sig åter – eller fortfarande - politiska uttryck.

Rabbi Marcus Ehrenpreis obesvarade kärlek ger oss nödvändi g kunskap om Förntelsen och vår tids växande etniska nationalism, antisemitism och rasism.

Avhopp räddade 44 hektar åkermark vid Nova

Moderaterna, Socialdemokraterna och Liberalerna ville köpa 44 hektar förstklassig åkermark vid Nova och omvandla marken till ett företagsområde. Trots att kritiken mot förslaget var kompakt, såg det ut som om de tre partierna skulle kunna genomdriva det i fullmäktige, visserligen med minsta möjliga majoritet, 33 röster mot 32.

Men vid fullmäktigemötet den 15 december bröt Gunnar Brådvik, L, och Rasmus Törnblom, M, partilinjen och röstade mot förslaget. Majoriteten i fullmäktige skiftade. Förslaget föll och 42 hektar förstklassig åkermark räddades för kommande generationer.

Gunnar Brådvik meddelade samtidigt att han lämnar Liberalerna vid nästa val på grund av partiets exploatering av åkermark och byggnadspolitik.

Kampen mot klimatkrisen avgörs inte bara av globala överenskommelser utan måste föras lokalt. Varje beslut i varje lokalsamhälle på hela jorden är betydelsefullt. Ibland hänger utgången som i det här fallet på enskilda individer. Och varje väljare har ett ansvar för vilka politiker som blir valda.

Vad som fick politiker att ändra sig så beslutet blev att inte köpa in marken vet vi inte. Det vi vet är att det var ett intensivt lobbyarbete inför beslutet. Här nedan följer några exempel på detta.

Det är med stor besvikelse som vi tar emot kommunstyrelsens beslut att förvärva 42 hektar åkermark väster om Pilsåker för att ”möta näringslivets behov av ny verksamhetsmark”.

Jordbruksmark, speciellt denna som är en av de högst klassade jordarna i Sverige (klass 8–10), ska bevaras som jordbruksmark, och inte användas till andra ändamål. Att bygga verksamhetsområden på bördig jord är inte bara ett slöseri med vårt lands resurser och kapital, utan också helt oansvarigt i en tid av eskalerande klimatkras.

Vi behöver inte gå utanför våra gränser för att förstå allvaret. Det räcker att påminnas om torkan och skogsbränderna i 2018. Pandemin har också påmint oss om hur viktigt det är att inte vara helt beroende av importerad mat.

Vi måste också se till den stora helheten. [Sir David King, en tyng forskarröst](#) som också var högsta vetenskapliga rådgivaren till den brittiska regeringen, säger att vad vi gör de kommande fyra till fem åren kommer avgöra mänsklighetens framtid.

Beslut som tas av kommunen MÅSTE ha denna verklighet som utgångspunkt. Att behålla våra jordbruksmarker för att producera mat är viktigare än någonsin. Det är 2021, och klimatkrisen är inte längre en fara för framtiden. Den är här med all kraft nu.

Jordbruksmark och skogsmark är områden av nationell betydelse enligt Miljöbalken. Brukningsvärd jordbruksmark får tas i anspråk endast om det behövs för att tillgodose **väsentliga samhällsintressen som inte kan tillgodoses på annat sätt** (Miljöbalken 3 kap 4). Vi kan också passa på att påminna om vad ni angett i LundaEko (Lunds kommuns program för hållbar utveckling 2021–2030): Den högklassiga jordbruksmarken **ska värnas** (klass 8–10).

Att vi har bördig jord som kan försörja oss med livsmedel, industriråvaror och ekosystemtjänster är ett väsentligt samhällsintresse. Precis som planen att bygga ut E22 är exploatering av åkermarken vid Pilsåker en kortsiktig prioritering på klimatets bekostnad. Det är ett svek mot väljarna och framtida generationer att inte bevara en av världens bördigaste jordar här i Skåne. Jordmånen har bildats ända sedan inlandsisen drog sig tillbaka och förstöring av jordbruksmark är att betrakta som närmast irreversibel.

Vi vill att förtroendevalda i Lunds kommunfullmäktige tar ansvar och bevarar den jordbruksmark som fortfarande finns kvar. Nuvarande och framtida generationer förtjänar möjligheten till självförsörjning och ett värdigt liv i en redan osäker framtid.

Sätt stopp för exploaterandet av jordbruksmark: våra barn och barnbarn ska också ha mat!

Med vänliga hälsningar

Fridays For Future Lund, Fältbiologerna Lund, Extinction Rebellion (XR) Lund

HJÄLP OSS MAILA POLITIKER

Ikväll samlas Kommunfullmäktige för att rösta på förslaget om att [köpa upp åkermark utanför Pilsåker](#) med planer att etablera ett så kallat "verksamhetsområde" (dvs industriområde). Förslaget har kritiserats både från politiska partier och miljöorganisationer. Att bygga industri på en av Sveriges bördigaste jordar, och på så sätt förstöra odlingsbar jord i en tid där vår framtida matförsörjning kommer bli allt mer osäker till följd av klimatkrisen är en rent ut sagt **dålig prioritering**.

När frågan diskuterades i tekniska nämnden [protesterade flera partier](#). Vid omröstningen lyckades kritikerna till och med få majoritet, men eftersom de tre partier som ville gå vidare (S, M och L) hade fler ledamöter dock förslaget igenom

Sista beslutet tas IKVÄLL på i Kommunfullmäktige. Men efter demonstrationen utanför
2021:35

kommunstyrelsen i måndags börjar de drivande politikerna vackla. Förslaget kan också fördröjas om de kritiska partierna lyckas enas bakom en gemensam [“minoritetsåterremiss”](#)

HJÄLP OSS SÄTTA PRESS PÅ PARTIERNAS SÅ ATT FÖRSLAGET INTE RÖSTAS IGENOM! LÅT OSS STÖTTA PARTIERNAS SOM KRITISERAT FÖRSLAGET

Gör så här:

1 Kopiera en av texterna nedan. Klipp in det i ditt eget mejl till politiker, redigera till vem det ska skickas (S, M, C osv). Gör gärna egna justeringar och formuleringar i texten för ännu mer effekt!

2 Skicka ditt färdiga mejl till ett antal politiker.

3 Dela det här dokumentet till nära, kära och bekanta.

Vänligen /Ditt namn/

Mejltexter

Till partierna som har drivit frågan (S, M eller L)

Rubrik: Jordbruksmark bör vara jordbruksmark.

Hur resonerar ni när ni driver på att kommunen skall köpa 42 ha åkermark vid Pilsåker, väster om Lund, som är av Sveriges absolut högst klassade åkermark för byggnation?

Jordbruksmark, speciellt denna som är en av de högst klassade jordarna i Sverige (klass 8–10), ska bevaras som jordbruksmark, och inte användas till andra ändamål. Att bygga verksamhetsområden på bördig jord är inte bara ett slöseri med vårt lands resurser och kapital, utan också helt oansvarigt i en tid av eskalerande klimatkris.

Jordbruksmark och skogsmark är områden av nationell betydelse enligt Miljöbalken. Brukningsvärd jordbruksmark får tas i anspråk endast om det behövs för att tillgodose **väsentliga samhällsintressen som inte kan tillgodoses på annat sätt** (Miljöbalken 3 kap 4). Vi kan också passa på att påminna om vad ni angett i LundaEko (Lunds kommuns program för hållbar utveckling 2021–2030): Den högklassiga jordbruksmarken **ska värnas** (klass 8–10).

Tekniska nämnden röstade emot beslutet. De 77 miljonerna marken skulle kosta kan i stället användas för att skydda mark exempelvis Rögleskogen (kostnad 7-10 miljoner kr) och annan mark som bidrar till kolinlagring och andra ekosystemtjänster. **Har ni verkligen tillräckligt med underlag för att göra den här bedömningen?**

Jordens befolkning ökar och det innebär fler munnar att mätta. Klimatförändringarna gör att den odlingsbara marken minskar. Att åkermarken runt Lund är så högt klassad beror på att den har förmåga att ge skörd även under sämre betingelser. Vi vet idag att vatten och växtnäring kommer att bli en bristvara i framtiden.

Om jorden utanför Pilsåker exploateras så är den förstörd. Inte för alltid, men under så lång tid att vi som människor inte ens kan föreställa oss det. Framtidens generationer kommer att behöva viga sina liv åt att ställa om samhället, mildra effekterna av klimatkrisen och försöka undvika krig över naturresurser. Vi kan väl åtminstone se till att de har något att äta.